

han arribat les relacions entre Austria y Alemanya. Un país, Austria, gairebé disposat a unir-se amb Alemanya, de repent ha fet marxa enrera : ha vist el que ha succeït als altres països que formen dins l'Alemanya i no vol correr la mateixa sort. Aleshores els nazis han volgut aconseguir per la força, la coacció i el boicot, el que per la persuasió no han pogut aconseguir. El govern austriac ha pres les mides pertinents i gairebé podem dir que els dos païssos han trencat les relacions, puix que aquestes sols segueixen en ço que no es pot prescindir sense arribar a un casus belli.

L'actitud de França i d'Anglaterra prestant el seu apoi moral a Austria ha fet que aquesta pugui sortir amb relativa facilitat de les actuals dificultats i és d'esperar que molt promptament Hitler i els seus es convencin que cal deixar en tranquil·litat completa Austria, son govern i el seu poble.

Per de prompte cal esperar que hi ajudarà el fet de que a Itàlia no li convé de cap de les maneres que Alemanya tingui les seves fronteres, per la part d'Itàlia, en el lloc on les hi té Austria. Cal, de totes maneres no-oblidar que Itàlia i Hongria estan en relació més que amistosa i que la creació d'un nou imperi Austro-Hongarès no fora gens desplaent a Mussolini.

ALEMANYA SERÀ HITLERIANA CENT PER CENT. Aquest és el lema del partit que detenta el poder a Alemanya. Un cop aconseguit el govern, hom va prescindint dels altres partits inclòs dels que dirigeixen Hugenberg, els grans industrials, i von Papen, els senyors feudals del camp. D'Hugenberg ja s'ha prescindit per complet. En el pecat ha portat la penitència. Efectivament gràcies a l'ajut que li prestà Hugenberg, Hitler arribà al poder. I Hitler ara el paga aprofitant-se de les dues relliscades comeses per l'altre a la conferència de Londres : l'una reclamant, sense cap oportunitat, el retorn de les que foren colònies alemanyes ; l'altra fent manifestacions reivindicatòries de territoris que pertanyen a Rússia. En quant a von Papen, aquest ha estat més perspicaç que Hugenberg i encara juga amb bones cartes. Però fet i fet Hitler té la paella pel mànec. Pràcticament ha dissolt el partit nacionalista «Cascos d'acer» en el qual radicava la força d'Hugenberg i ara desfarà el partit centrista o catòlic.

Per cert que la conducta de la Església no és precisament un exemple de dignitat. S'avé el Pontífex a la dissolució d'aquest partit catòlic alemany a canvi de suposades compensacions en un concordat a celebrar amb el govern del Reich. No té cura la Església catòlica, sempre pacta amb els poderosos que acostumen a ésser els mancats de raó, i està més amatenta als guanys temporals que no pas als que convenen a la ortodòxia religiosa.

M. S.